Lieta Nr.C20 2304 14/12

2015.gads

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2015.gada 15.aprīlī

Liepājas tiesa
sekojošā sastāvā : tiesnese M.Jansone
ar sekretāri K.Sēlieti,
piedaloties prasītāja SIA „/nosaukums/„ pilnvarotajai pārstāvei zv.advokātei Failai Abbasovai un atbildētāja /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim /pers.B/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Liepājā, Republikas ielā 14 civillietu SIA „/nosaukums/" prasībā pret /pers. A/ par dalībnieka izslēgšanu no valdes un zaudējumu atlīdzību, un /pers. A/ pretprasībā par SIA „/nosaukums/„ 2014.gada 13.jūnija dalībnieku sapulces atzīšanu par nenotikušu un tajā pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

A p r a k s t o š ā daļa

2014.gada 7.jūlijā SIA „/nosaukums/" cēlusi prasību, kurā norāda, ka prasītāja pamatkapitāls sastāda 11800 LVL, kas sadalās 1180 daļās. SIA dalībnieki ir /pers. C/ un /pers. A/. kopš 2004.gada 7.septembra abi dalībnieki bija valdes locekļi, kur /pers. A/ bija valdes priekšsēdētājs. Abiem valdes locekļiem bija atsevišķas pārstāvības tiesības.

2014.gada 13.jūlijā notika ārkārtas dalībnieku sapulce, kuru pēc /pers. C/ lūguma sasauca LR Uzņēmumu reģistrs. Minētajā sapulcē, dalībnieks, kurš pārstāv 50 % no sabiedrības pamatkapitāla, nolēma celt tiesā prasību pret /pers. A/ par viņa izslēgšanu no sabiedrības dalībniekiem.

Atbildētājs kā valdes priekšsēdētājs, vienlaikus būdams dalībnieks, pretēji sabiedrības interesēm ir tērējis sabiedrības līdzekļus un lietojis mantu savām vajadzībām, ko apliecina konta izdrukas;

piesavinājies sabiedrības mantu (iztrūkums sabiedrības kasē);

pārdevis sabiedrības mantu - kuģi „/nosaukums/", transportlīdzekļus, bet naudu nav iemaksājis sabiedrības kasē vai kontā;

izbeidzot valdes locekļa pienākumus, nav nodevis dokumentāciju un nav atrodama sabiedrības grāmatvedības dokumentācija;

pārkāpjot likumu ir noslēdzis ar sevi vairākus aizdevuma līgumus, bet aizņemtos naudas līdzekļus nav atgriezis;

nav kārtojis grāmatvedību, kad viņam bija pieeja EDS sistēmai, un proti, viņš nav nodrošinājis atskaišu iesniegšanu, gada pārskatu sastādīšanu, kā rezultātā VID bija pieņēmis lēmumu par saimnieciskās darbības izbeigšanu;

pārkāpts konkurēšanas aizliegums, atbildētājam nodibinot jaunu komersantu, kas uzsāka analogu biznesu, izmantojot prasītājam piešķirtās nozvejas kvotas un kuģi „/nosaukums/";

interešu konflikti, slēdzot darījumus savās interesēs, bet sabiedrības vārdā.

Otrs pamats dalībnieka izslēgšanai ir biznesa atņemšana, jo atbildētājs izveidoja jaunu, tikai viņam piederošu komersantu, kas turpina analogu komercdarbību – SIA „/nosaukums2/". Minētajai sabiedrībai tika pārreģistrēti divi kuģi un zvejniecības kvotas no SIA „/nosaukums/" un SIA „/nosaukums3/". Faktiski visi prasītāja aktīvi tika pārvesti uz SIA „/nosaukums2/" vārda.

2012.gada 23.maijā /pers. A/ kā patiesais labuma guvējs un /pers. D/, kura ir /pers. A/ sievas māte, atsavināja sev piederošās daļas /pers. E/, /pers. F/ un /pers. G/.

Pamatojoties uz Komerclikuma 195.pantu, SIA „/nosaukums/„ lūdz tiesu izslēgt /pers. A/ no SIA „/nosaukums/" dalībniekiem;

nodot SIA „/nosaukums/" /pers. A/ piederošās SIA „/nosaukums/ 590 pamatkapitāla daļas, kuru kopējā nominālvērtība ir 5900 LVL vai 8394,94 EUR.

SIA „/nosaukums/„ iesniedzot prasības papildinājumus norāda, ka 2009.gada 30.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Aizdevuma līgums Nr.06/01, saskaņā ar kuru prasītājs aizdeva atbildētājam 70 000 EUR ar atmaksas termiņu 2010.gada 30.jūnijam. Aizdevums nav atmaksāts . par aizdevuma lietošanu procenti netika pielīgti.

2011.gada 13.jūlijā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.1/07, saskaņā ar kuru Prasītājs aizdeva atbildētājam 70 000 LVL, kas ir 99 601,03 EUR, ar atmaksas termiņu 2012.gada 13.jūlijs. Aizdevums noteiktajā termiņā nav atmaksāts. Par aizdevuma lietošanu procenti netika pielīgti.

No lietā esošajiem dokumentiem redzams, ka naudas līdzekļi prasītāja bankas kontos nav ienākuši.

Prasītājs uzskata, ka, atbildētājs, slēdzot pats ar sevi aizdevuma līgumus un neatgriežot kreditoram aizdevumus, ir rīkojies pretēji labas ticības principam, kas arī pamato sākotnēji celto prasību.

Iestājies parādnieka nokavējums, kas dod tiesības kreditoram uz zaudējumu atlīdzināšanu. Var konstatēt, ka atbildētājs rīkojies ļaunā nolūkā, kas noveda pie zaudējumu nodarīšanas prasītājam.

Pamatojoties uz Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, 1662., 1943., 1587., 1779., 1779.[1] pantu SIA „/nosaukums/„ lūdz tiesu piedzīt no /pers. A/ zaudējumus 70 000 EUR, ko veido pamatparāds 70 000 EUR apmērā no neatmaksātā aizdevuma saskaņā ar 2009.gada 30.jūnija aizdevuma līguma Nr.06/01;

piedzīt no /pers. A/ zaudējumus 99601,03 EUR, kurus veido pamatparāds no neatmaksātā aizdevuma saskaņā ar 2011.gada 13.jūlija aizdevuma līgumu Nr.1/07;

piedzīt no /pers. A/ visus tiesāšanās izdevumus un noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus 6 % apmērā no katra pamatparāda summas.

Savā rakstveida paskaidrojumā 2014.gada 20.augustā /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis /pers.B/ paskaidro, ka prasību neatzīst, jo konta izdrukas pašas par sevi nevar būt par pierādījumu tam, ka /pers. A/ būtu tērējis sabiedrības līdzekļus un mantu savām vajadzībām. Bankas konta izdruka tikai un vienīgi apliecina naudas kustību šajā kontā, bet jebkādus secinājumus par sabiedrības līdzekļu tērēšanas pareizību un attaisnojamību var izdarīt tikai sertificēts speciālists – zv.revidents, auditors. Lietā šāda speciālista slēdziena nav.

/pers. A/ nav piesavinājies sabiedrības mantu, jo piesavināšanās ir kriminālpārkāpums. Bet kapitāldaļu turētājs ir uzskatāms arī par sabiedrības mantas īpašnieku. Līdz ar to tā attiecībā pret kapitāla daļu turētāju nav uzskatāma par svešu mantu. Līdz ar to personas rīcībā nav piesavināšanās sastāva objektīvās puses. Jāņem vērā arī tas, ka /pers. A/ nopircis SIA „/nosaukums/„ par 230 000 USD, bet 50 % SIA „/nosaukums/„ kapitāla daļu pēc tam uzdāvinājis /pers. C/, kurš SIA nav ieguldījis ne santīmu.

Kuģis „/nosaukums/" nav pārdots zem tirgus cenas, jo kuģis pārdots 2011.gadā par 11 590 LVL, kas trīsreiz pārsniedz Kuģa „/nosaukums/" Vērtētāju asociācijas peldošo transporta līdzekļu vērtēšanas neatkarīga eksperta novērtējumu (4000 LVL) pirms kuģa pārdošanas. Uz šo pārdošanu nevar attiecināt 2013.gadā veikto

kuģa "/nosaukums/„ novērtējumu.

Nav saprotams, kam tad , izbeidzot valdes locekļa pienākumus, bija jānodod dokumentācija.

SIA „/nosaukums/„ grāmatvedības dokumenti atrodas daļēji pie /pers. A/, daļēji pie /pers. C/.

Nav saprotams, kādus likumus /pers. A/ ir pārkāpis noslēdzot ar sevi vairākus līgumus.

Atbildētājs nav pārkāpis konkurēšanas aizliegumu, nodibinot jaunu, tikai viņam piederošu komersantu (SIA „/nosaukums2/"), kas uzsāka analogu biznesu, izmantojot prasītājam piešķirtās nozvejas kvotas un kuģi „/nosaukums/", jo SIA „/nosaukums2/" nodibināja trīs cilvēki, nevis viens; kā arī veikt zveju, izmantojot citam komersantam piešķirtās nozvejas kvotas un kuģi, nav iespējams. Pat, ja būtu saskatāmas konkurēšanas aizlieguma pārkāpums, tad saskaņā ar Komerclikuma 171.pantu šim prasījuma jau iestājies noilgums.

Nav saprotams par kādiem konkrētiem darījumiem ir runa.

Turklāt pats /pers. C/ ilgus gadus arī bija SIA „/nosaukums/" valdes loceklis, bet saskaņā ar Komerclikuma 222.pantu, valdes locekļi vada sabiedrību tikai kopīgi, un ja kādam sabiedrības loceklim rodas pamatotas aizdomas par cita valdes locekļa rīcības prettiesiskumu, viņam ir atbilstoši jāreaģē uz to .

/pers. A/ cēlis pretprasību pret SIA „/nosaukums/", kurā norāda, ka 2014.gada 13.jūlijā notika ārkārtas SIA „/nosaukums/„ dalībnieku sapulce, kurā pieņemtais lēmums bija par pamatu prasības celšanai tiesā. /pers. A/ paskaidro, ka sapulce ir pasākums, kurā piedalās kādas personu grupas locekļi, lai kolektīvi apspriestu, izlemtu dažādus jautājumus.

Minētajā sapulcē piedalījās tikai SIA „/nosaukums/" dalībnieks /pers. C/. Tas ir , viņš sapulcējās pats ar sevi un vienpersoniski pieņēmis lēmumus. Taču SIA „/nosaukums/" nav viena dalībnieka SIA un nedod tiesības /pers. C/ aizvietot ar sevi sabiedrības kopsapulci. Tas ir pretrunā ar loģikas likumiem un sabiedrības līguma būtību.

Bez tam sapulces protokolu paraksts sapulces vadītājs, protokolētājs un vismaz viens sapulces ievēlēts dalībnieks- protokola pareizības apliecinātājs. Šī norma ieviesta ar mērķi novērst reiderismu. Norma nesatur nekādu izņēmumu vai atrunu. Tas nozīmē , ka /pers. C/ kā sapulces vadītājam nebija tiesību pašam ievēlēt sevi arī par protokola pareizības apliecinātāju, jo citādi zaudē jēgu 2013.gada 2.maijā pieņemtie grozījumi Komerclikumā un likumdevēja pūles cīņā ar reiderismu.

Saskaņā ar Komerclikuma 216.panta otro daļu un 217.panta pirmo daļu, /pers. A/ lūdz tiesu atzīt SIA „/nosaukums/" dalībnieku kopsapulci 2014.gada 13.jūnijā par nenotikušu un attiecīgi, /pers. C/ tajā pieņemtos lēmumus par spēkā neesošiem.

Tiesas sēdē prasītāja SIA „/nosaukums/„ pilnvarotā pārstāve zv.advokāte Faila Abbasova prasību uzturēja, pretprasību neatzina un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā norādītajam.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis /pers.B/ prasību neatzina, pretprasību uzturēja saskaņā ar rakstveidā sniegtajiem paskaidrojumiem un prasību, un pretprasību.

M o t ī v u daļa

Starp pusēm nav strīda, ka LR UR Komercreģistrā 2004.gada 7.septembrī reģistrēta SIA „/nosaukums/", kuras parakstītais un apmaksātais pamatkapitāls ir 11800 LVL, kas vienādās daļās 590 daļas pa 10 LVL, kopā 5900 LVL pieder /pers. A/ un /pers. C/. Šo faktu apstiprina arī LR UR 2014.gada 16.jūnija Izziņa Nr.15-3-94465 (lietas 1.sējuma 12.-15.lapa).

Saskaņā ar Komerclikuma 195.pantu tiesa var izslēgt dalībnieku no sabiedrības, pamatojoties uz sabiedrības prasību, ja viņš bez attaisnojoša iemesla nepilda savas saistības vai citādi nodarījis būtisku kaitējumu sabiedrības interesēm, vai nav izpildījis saistības [..].

Prasību par dalībnieka izslēgšanu var celt dalībnieki, kuri pārstāv ne mazāk par pusi no sabiedrības pamatkapitāla [..].

Dalībnieka izslēgšanas gadījumā viņa daļas pāriet sabiedrībai [..].

I

Lai likumpamatoti izlemtu prasību, tiesas ieskatā pirmām kārtām izlemjama pretprasība, tā kā no sprieduma tajā atkarīgs prasības izskatīšanas rezultāts.

/pers. A/ pilnvarotā persona norāda, ka nav notikusi sapulce, kurai vajadzēja lemt par prasības celšanu pret /pers. A/, jo nevar uzskatīt par sapulci, kurā piedalās viens no Komersanta dalībniekiem.

Šādu /pers. A/pilnvarotās personas viedokli tiesa uzskata, par lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu, jo /pers. A/ uz sapulcēm bija aicināts, bet tās ignorēja.

Lai šāda dalībnieka rīcība neparalizētu SIA darbību, likumdevējs Komerclikumā (212., 213.pants) paredzējis atbilstošu instrumentu – lai sasauktu divu dalībnieku Komersanta sapulci, kad viens no tiem konsekventi ignorē sapulču sasaukšanu, otram dalībniekam ir tiesības vērties Komercreģistra iestādē, lai tā sasauktu dalībnieku sapulci.

Ja likumā noteiktajā kārtībā sasauktā sapulce nav lemttiesīga tāpēc, ka tajā nav kvoruma, atkārtoti sasauktā sapulce ar to pašu darba kārtību ir lemttiesīga neatkarīgi no tajā pārstāvētā balsstiesīgā pamatkapitāla.

Ar SIA „/nosaukums/" 2014.gada 14.maija ārkārtas dalībnieku sapulces protokolu un LR Uzņēmumu Reģistra Liepājas reģionālās nodaļas 2014.gada 21.maija Lēmumu Nr.15-35-61210/3 pierādīts, ka Komercreģistra iestādei sasaucot SIA „/nosaukums/" dalībnieku sapulci ar darba kārtību 1. Par Sabiedrības prasības celšanu pret Sabiedrības valdes locekli un dalībnieku /pers. A/ un 2. Par /pers. A/izslēgšanu no Sabiedrības dalībniekiem, /pers. A/ uz dalībnieku sapulci nav ieradies. Tādejādi sapulcei nav kvoruma, un Komercreģistrs nolemj rīkot ārkārtas dalībnieku sapulci 2014.gada 13.jūnijā.

Ar SIA „/nosaukums/" 2014.gada 13.jūnija ārkārtas (atkārtotās) dalībnieku sapulces protokolu un tā pirmo lapu, no kuras redzams, ka Sapulci atklāj Uzņēmumu reģistra Liepājas reģionālās nodaļas valsts notāre, pierādīts, ka atbilstoši minētajām likuma prasībām ir notikusi Sabiedrības sapulce, kurā pieņemts lēmums celt sabiedrības prasības pret /pers. A/ un izslēgt viņu no sabiedrības dalībniekiem.

Šādā situācijā ar jēdzienu „sapulce" apzīmē lēmuma pieņemšanas kārtību, kad dalībnieku sapulci sasauc komercreģistra iestāde, ja atkārtoti uz sapulci neierodas dalībnieks ar 50 % balsstiesībām, kā rezultātā nebūtu iespējams pieņemt Sabiedrības darbībai nepieciešamus lēmumus.

Pierādījumus, ka /pers. A/ būtu liegts piedalīties šajās sapulcēs, viņš tiesai nav iesniedzis.

Līdz ar to pretprasība kā nepamatota noraidāma.

II

Izlemjot jautājumu par /pers. A/ izslēgšanu no Sabiedrības dalībniekiem, konstatējams vai viņš SIA „/nosaukums/„ nodarījis būtisku kaitējumu.

[1] Kā pierāda 2009.gada 30.jūnija Aizdevuma līgums 06/01 (lietas 2.sējuma 20.lapa), tad /pers. A/ SIA „/nosaukums/„ personā aizdeva fiziskai personai /pers. A/ 70 000 EUR ar atmaksas termiņu līdz 2010.gada 30.jūnijam, bez procentiem.

Kā pierāda 2011.gada 13.jūlija Aizdevuma līgums 1/07 (lietas 2.sējuma 21.lapa), tad /pers. A/ SIA "/nosaukums/" personā aizdeva fiziskai personai /pers. A/ 70 000 LVL ar atmaksas termiņu līdz 2012.gada 13.jūlijam, bez procentiem.

Atbildētājs nenoliedza, ka šos aizdevumus saņēmis, un ka tie nav atgriezti. Atbildētāja pārstāvis paskaidroja, ka šajā saimnieciskajā darbībā ir nepieciešama skaidra nauda, jo daļa tiek realizēta ekonomikas ēnas zonā.

Tiesas ieskatā procesa dalībnieks nevar aizbildināties ar naudas izlietošanu sabiedrības labā, ja tas veikts nelikumīgiem paņēmieniem.

Šo aizdevumu likumīgas izlietošanas apliecinošu dokumentu iztrūkums pierāda, ka par šīm summām samazināti sabiedrības aktīvi. Turklāt kaitējums Sabiedrībai nodarīts arī nenosakot procentus par aizdevumu lietošanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tā kā /pers. A/ pierādījumus pretējam nav tiesai iesniedzis, tad izņemot no SIA „/nosaukums/" 169 601,03 EUR, viņš SIA nodarījis būtisku kaitējumu. Šis kaitējums pats par sevi kalpo kā pamats viņa izslēgšanai no Sabiedrības dalībniekiem un zaudējumu piedziņai.

[2] Kā arī no lietas materiāliem redzams, ka atbildētājam vienīgajam bija pieeja EDS sistēmai, bet viņš nav sniedzis nepieciešamās atskaites VID, kā arī gada pārskatus. Tā rezultātā 2013.gada 29.novembrī SIA „/nosaukums/„ darbība ir apturēta, bet 2014.gada 13.martā – izbeigta (lietas 1.sējuma 20.-27.lapa) .

Atbildētāja iebildumi, ka atskaišu neiesniegšana VID nevarēja ietekmēt Sabiedrību, jo tās ir tā saucamās nulles atskaites, tiesa vērtē kā lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu, jo to neiesniegšanas sekas bija Sabiedrības saimnieciskās darbības izbeigšana.

Prasītāja pārstāvis paskaidrojis, ka /pers. C/ veicis nepieciešamās darbības, lai novērstu pārkāpumus, kas bija par pamatu SIA „/nosaukums/" saimnieciskās darbības izbeigšanai. Šo paskaidrojumu pierāda LR VID Lēmums Nr.8.18-15, ar kuru atcelts iepriekšējais VID lēmums, pamatojot to uz /pers. C/ veiktām darbībām nepieciešamo atskaišu iesniegšanai, kuru neesamība bija par pamatu VID lēmumam par saimnieciskās darbības izbeigšanu.

Kaitējums izpaužas kā liegums norādītajā laika periodā veikt saimniecisko darbību.

[3] To, ka /pers. A/ apzināti jau iepriekšējā laika posmā centās panākt mērķi likvidēt SIA „/nosaukums/" pierāda Zemkopības ministrijas 2010.gada 30.decembra Lēmums Nr.4.1.-12/46 , kurā fiksēts, ka SIA „/nosaukums/" /pers. A/ personā 2010.gada 20.decembrī paziņo par turpmākās komercdarbības zvejniecībā pārtraukšanu un lūdz saskaņot SIA „/nosaukums/" zvejas kuģa „/nosaukums/" iznomāšanu SIA „/nosaukums2/" un SIA „/nosaukums/" nozvejas limitu nodošanu SIA „/nosaukums2/" . Kā pierāda LR Uzņēmumu Reģistra 2015.gada 27.marta Izziņa Nr.15-3-54372, tad /pers. A/ kopā ar divām citām personām reģistrējis SIA „/nosaukums2/" , kas nodarbojās ar SIA „/nosaukums/" analogu uzņēmējdarbību. No 2010.gada 13.decembra līdz 2012.gada 29.maijam bijis SIA „/nosaukums2/" valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi.

Kuģis „/nosaukums/„ pārdots SIA „/nosaukums2/". Tiesas ieskatā, puses nav pierādījušas tā pārdošanas vērtību pārdošanas brīdī, bet pirmkārt, nav iegūti pierādījumi, ka pirkuma maksa būtu nonākusi SIA „/nosaukums/„ rīcībā, un, otrkārt, būtisks ir fakts, ka kuģis pārdots konkurējošam komersantam, kura valdes loceklis ir atbildētājs, samazinot SIA „/nosaukums/„ pamatlīdzekļus un liedzot tam veikt uzņēmējdarbību.

Faktu, ka kuģi „/nosaukums/„ /pers. A/ kā SIA „/nosaukums/„ pilnvarotais pārdevis /pers. A/ kā SIA „/nosaukums2/" pārstāvim, pierāda 2011.gada 15.jūnija Pirkuma-pārdevuma līgums Nr.1/2011un 2011.gada 15.jūnija Kuģa pieņemšanas-nodošanas akts ar reģistra Nr.3688 (lietas 112.-115.lapa) .

Tādejādi arī ar šādām darbībām /pers. A/ nodarījis būtisku kaitējumu SIA „/nosaukums/".

[4] Saskaņā ar Komerclikuma 171.pantu valdes loceklis bez [..] dalībnieku sapulces piekrišanas nedrīkst [..] savā vai trešās personas vārdā vai labā slēgt darījumus sabiedrības komercdarbības jomā, kā arī būt par citas sabiedrības valdes locekli, kura darbojas sabiedrības komercdarbības jomā.

Ja sabiedrības valdes loceklis pārkāpj šā panta pirmās daļas noteikumus, sabiedrībai ir tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību[..]

Šā panta otrajā daļā minētie prasījumi noilgst triju mēnešu laikā no dienas, kad pārējie valdes locekļi ir uzzinājuši par konkurences aizlieguma pārkāpumu, bet ne vēlāk kā piecu gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Atbildētāja iebildums, ka iestājies prasījuma noilgums, nav būtisks, jo prasījums nav celts par konkurences aizlieguma pārkāpuma rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, bet ir celts par /pers. A/ atrašanos citas konkurējošas SIA valdē, tā pārkāpjot konkurences aizliegumu un ar kuģa „/nosaukums/„ iznomāšanu un pārdošanu, SIA „/nosaukums/" nozvejas limitu pārvešanu no SIA „/nosaukums/„ uz SIA „/nosaukums2/", nodarot būtisku kaitējumu Sabiedrībai.

Turklāt tiesas ieskatā noilgums nav iestājies, jo nav konstatēts, kad prasītājs uzzinājis par konkurences aizlieguma pārkāpumu, bet pieci gadi no aizlieguma fakta, ceļot prasību nav pagājuši.

[5] Kas attiecas uz prasītāja norādi, ka atbildētājs tērējis līdzekļus un lietojis mantu savām vajadzībām, ko pierādot bankas konta izdrukas, tad tiesa nevērtē šo norādi kā pierādījumu, jo prasītājs nav veicis, analizējot konta izdrukas, zaudējumu apjoma aprēķinu. Līdz ar to tiesa nevar konstatēt, vai kaitējums ir būtisks. Tāpat prasītājs nav norādījis, kāds kaitējums nodarīts nenododot grāmatvedības dokumentus.

[6] Ar 2012.gada 5.marta Kases izdevumu orderi Nr.1 (lietas 1.sējuma 130.lapa) pierādīts, ka /pers. A/ izsniegti 135 500 EUR, bet par to izlietojumu SIA labā pierādījumus atbildētājs nav iesniedzis.

Ar 2012.gada 5.marta Kases izdevumu orderi Nr.1 (lietas 1.sējuma 131.lapa) pierādīts, ka /pers. A/ izsniegti 63 649,94 LVL, bet par to izlietojumu SIA labā pierādījumus atbildētājs nav iesniedzis. Tādejādi /pers. A/nodarījis būtisku kaitējumu prasītājam.

Tiesas ieskatā katra no analizētajām un augstāk pierādītajām atbildētāja darbībām atsevišķi ir nodarījusi būtisku kaitējumu SIA „/nosaukums/". Kopumā šīs darbības tiesa vērtē kā reiderismu tieši no /pers. A/ puses.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas [..] kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Savukārt Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja procentu apmērs nav noteikts aktā vai darījumā , tas ir 6 % no simta gadā.

Tātad atzīstamas SIA „/nosaukums/ „tiesības saņemt no /pers. A/ 6 % gadā no neatmaksāto aizdevumu pamatsummas.

Saskaņā ar Latvijas Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrajai daļai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, ko nav samaksājis prasītājs, piedzen no atbildētāja valsts ienākumos.

Tātad no atbildētāja prasītāja labā piedzenama tā samaksātā valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, bet atlikums piedzenams valsts ienākumos.

R e z o l u t ī v ā daļa

Vadoties no teiktā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 3., 5., 189., 190., 193.pantu,

tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt un izslēgt /pers. A/, personas kods 31106-10821, no SIA „/nosaukums/" reģ.nr./reģistrācijas numurs/, dalībniekiem;

nodot SIA „/nosaukums/" /pers. A/ piederošās 590 pamatkapitāla daļas ar kopējo nominālvērtību 5900 LVL, kas ir 8394,94 EUR;

piedzīt SIA „/nosaukums/„ labā no /pers. A/ neatmaksāto aizdevumu 70 000
(septiņdesmit tūkstoši) EUR saskaņā ar 2009.gada 30.jūnija Aizdevuma līguma Nr.06/01;

piedzīt SIA „/nosaukums/„ labā no /pers. A/ neatmaksāto aizdevumu 99 601,03
(deviņdesmit deviņi seši simti viens un 3/100) EUR saskaņā ar 2011.gada 13.jūlija Aizdevuma līguma Nr.1/07;

noteikt SIA „/nosaukums/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 % no katra pamatparāda summas.

Piedzīt SIA „/nosaukums/„ labā no /pers. A/ valsts nodevu 4627,11 (četri tūkstoši seši simti divdesmit septiņi un 11/100) EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 (četri un 70/100) EUR.

/pers. A/ pretprasību par SIA „/nosaukums/" ārkārtas sapulces 2013.gada 13.jūnijā atzīšanu par nenotikušu un tajā pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 21,60
(divdesmit viens un 60/100) EUR.

Noteikt desmit dienas sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt pēc pilna sprieduma sastādīšanas 2015.gada 29.aprīlī divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese : (personiskais paraksts) M.Jansone